

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2013. évi május hó 14. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság a befolyással üzérkedés büntette miatt **I.rendű vádlott és 2 társa** ellen indult büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék B.857/2011/56. számú ítéletének I.r. vádlottra vonatkozó részét akként változtatja meg, hogy

- I.r. vádlott cselekményeit folytatólagosan elkövetett befolyással üzérkedés büntettének (Btk.256.§ (1) és (2) bekezdés a) és c) pont), valamint folytatólagosan elkövetett csalás büntettének (Btk.318.§ (2) bekezdés c) pont és (5) bekezdés b) pont) minősíti;
- az I.r. vádlottal szemben alkalmazott szabadságvesztés-büntetést halmazati büntetésként tekinti kiszabottnak

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I.r. vádlott vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztésbe a 2012. évi október hó 30. napjától a 2013. évi május hó 14. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítja.

A másodfokú eljárásban felmerült 3.000 (háromezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s

A Kaposvári Törvényszék I.r. vádlott bűnösségét befolyással üzérkedés büntetében (Btk.256.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és c) pont) állapította meg, ezért őt 5 év 6 hónap börtönre, valamint 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

A II.r. vádlott bűnösségét bűnsegédként elkövetett befolyással üzérkedés büntetében (Btk.256.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és c) pont) állapította meg;

ezért őt 1 év 6 hónap börtönbüntetésre ítélte, amelynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

A III.r. vádlottat befolyással üzérkedés büntettének (Btk.256.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és c) pont) vádja, valamint törvényes következményei alól mint bűnsegédet felmentette. Kötelezte a vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész III.r. vádlott terhére, bűnösségének megállapítása és büntetés kiszabása érdekében, I.r. vádlott és védője enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában az ügyészi fellebbezést azzal tartotta fenn, hogy bizonyítás felvételét, ennek keretében I.r. vádlott meghallgatását tartotta szükségesnek. A bizonyítás lefolytatását követően a III.r. vádlott terhére bejelentett fellebbezést visszavonta, míg I.r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A törvényszék ítélete a II.r. vádlott vonatkozásában már első fokon jogerőre emelkedett.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében - a Be.349.§ (1) bekezdésében írt korlátok között - a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Nem volt tárgya a fellebbezési eljárásnak az elsőfokú ítéletnek a II.r. vádlottal szemben hozott rendelkezése, valamint a fellebbezés visszavonása folytán a III.r. vádlott vonatkozásában a másodfokú eljárásban jogerőre emelkedett része.

Az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, amelynek során feltárta és megvizsgálta azokat a bizonyítékokat, amelyek a tényállás megfelelő felderítéséhez szükségesek voltak. A bizonyítékok részletes és a logika szabályainak is megfelelő értékelésével adott számot ténymegállapításairól.

A tényállást a másodfokú bíróság a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára figyelemmel - az iratok tartalma alapján, valamint ténybeli következtetés útján - az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette.

Az elsőfokú ítélet 7. oldalának 2. bekezdésében szereplő 1 millió forintot **sértett1**, illetve **sértett2** át is adták I.r. vádlott részére.

Ugyanezen oldalon, ugyanebben a bekezdésben szereplő 250.000 forint értékű fűkasza értéken aluli eladása folytán előidézett jogtalan hátrány 210.000 forint volt.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet 5. oldalának 1. bekezdésében szereplő 1.200.000 forintot, 6. oldalának 4. bekezdésében szereplő 150.000 forintot, valamint

6. oldalának 6. bekezdésben szereplő 1 millió forintból 500.000 forintot a sértetteknek, **sértett1**nek és **sértett2**nek okozott kárnak tekintett; ennyivel mérsékelte a jogtalan előny összecszerúságát. Ennek megfelelően a befolyással üzérkedéssel okozott jogtalan hátrány összege 4.200.000 forintra mérséklődött, míg a sértettek tévedésbe ejtésével okozott kár mértéke 1.850.000 forintra módosult.

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás mentessé vált a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az I.r. vádlott védekezésével szemben álló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapult.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az ítéleti tényállást az I.r. vádlott előadásával szemben **sértett1**, sértett2 tanúk, valamint a II.r. vádlott előadására alapította.

Az I.r. vádlott az eljárás nyomozati, illetve bírósági szakaszában is tagadta a terhére rótt cselekmény elkövetését, mindössze a bizonyítási eljárás befejezése előtt tett a büntetőjogi felelősségét részben elismerő nyilatkozatot. Ez a rövid előadás azonban tényfeltárónak nem volt tekinthető, mivel nem terjedt ki a cselekmény egészének elismerésére.

Ezzel szemben a II.r. vádlott a nyomozás során tényfeltáró beismerő, társát, I.r. vádlottat terhelő előadást tett, amelyet a tárgyaláson is fenntartott. Nyilatkozataiban kimerítően beszámolt a több mozzanatból álló cselekménysorozat részleteiről, köztük I.r. vádlott megtévesztő magatartásáról. Megvallotta azt is, hogy az ügyész nem létező személy volt, akit társa talált ki. Ezzel a valóságban nem létező személlyel kapcsolatuk sem lehetett, mindössze annak nevében készültek az I.r. vádlott által írt és küldött telefonos (sms) üzenetek. Ezek a megtévesztést szolgáló eszközök nem más, mint a sértetti házaspár pénzének I.r. vádlott által történő megszerzését célozták.

Sértett1 és **sértett2** egyezően számoltak be megtévesztésük részleteiről, köztük az sms üzenetekről, azok tartalmáról, az ezeknek megfelelő pénzáadásokról, azok összecszerúságáról, a pénzeszközök megszerzésének körülményeiről. Utóbbi tényeket a kölcsönöket folyósító személyek teljes egészében alátámasztották. Ezek közül a tanúk közül több személy számolt be arról - összhangban a sértettek előadásával -, hogy a különböző indokokkal kölcsönért folyamodó, korábban jómódban élő sértettii házaspár teljesen elszegényedett, amit a nyilatkozók az I.r. vádlott magatartásával hoztak összefüggésbe.

Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a híváslisták adatait is a terhelő bizonyítékok körében.

A jogorvoslati kérelmekkel sem támadott kiegészített, illetve helyesbített tényállás a Be.352.§ (2) bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett az l.r. vádlott büntetőjogi felelősségére, azonban részben tévedett a bűncselekmény minősítése körében.

Az elsőfokú bíróság minősítő tevékenysége helyes volt azokban az esetekben, amelyekben a megállapított tényállás szerint a jogtalan előny kérése hivatalos személy befolyásolása érdekében történt. A vádlottak által megvalósított esetek mindegyike azonban nem volt összefüggésbe hozható ilyen befolyásolás állításával. Az irányadó tényállás szerint az első részcselekmény alkalmával az anyagi előny kérése nem a fenti célból, hanem arra hivatkozással történt, hogy a kért pénzösszeget az l.r. vádlottnak a pénzbehajtók munkadíjaként kell kifizetnie. Hasonlóképpen nem hivatalos személy befolyásolása céljából történt az anyagi előny kérése abban az esetben, amikor az l.r. vádlott 150.000 forintot kért Pestiéktől az építkezésükhöz szükséges olcsó járólap beszerzése érdekében. Ugyanez vonatkozott arra az esetre is, amikor az l.r. vádlott a sértetti házaspártól 1 millió forintot kért, amelyből 500.000 forint képezte a vámügyintéző megvesztegetését, a másik 500.000 forint pedig a sofőrnek járó díj, illetve egy speciális kerék vételára volt. Az 1 millió forintnak tehát 500.000 forintot kitevő része nem volt a befolyással üzérkedéshez kapcsolható.

Az ismertetett esetekben nem hivatalos személy befolyásolásának indokával történt a jogtalan előny kérése, hanem a sértettek egyéb indokokkal történt tévedésbe ejtésével. Ezekkel a magatartásaival l.r. vádlott összesen 1.850.000 forint kárt okozott **sértett1** és **sértett2** sértetteknek. Ezt a cselekményt ezért a másodfokú bíróság a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés II. fordulatának c) pontjára figyelemmel az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő - a Btk. 12.§ (2) bekezdése szerint folytatólagosan elkövetett - csalás bűntettének minősített.

A csalással azonosan a másodfokú bíróság az l.r. vádlott terhére megállapított befolyással üzérkedés bűntettének elkövetését is a Btk. 12.§ (2) bekezdése szerint folytatólagosan elkövettként értékelte; a bűncselekmény több magatartásból tevődött össze, és a folytatólagosság egyéb ismérvei is maradéktalanul megvalósultak (egységes akarat-elhatározás, azonos sértett sérelmére, rövid időközönkénti és többszöri elkövetés).

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen ismerte fel.

A minősítés módosítása folytán a Btk.85.§ (2)-(3) bekezdése alapján a büntetési tételkeret kettőtől tizenkét évig terjedő szabadságvesztésre változott. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban a minősítés megváltoztatásának alapvetően a cselekmény konkrét társadalomra veszélyességére nem volt kihatása.

A bűnösségi körülményeket annyiban szükséges volt helyesbíteni, hogy további súlyosító körülményként kellett értékelni a csalással okozott kárnak a felső határhoz közel álló mértékét, valamint a cselekmények folytatólagos elkövetését.

A helyesbített bűnösségi körülményekre is figyelemmel a másodfokú bíróság úgy látta, hogy az I.r. vádlottal szemben kiszabott büntetések a cselekménysorozat tárgyi súlyára, az okozott kár, és jogtalan előny mértékére figyelemmel eltúlzottan szigorúnak nem tekinthetők. Az alkalmazott büntetések szükségesek a Btk.37.§-ában megfogalmazott büntetési célok eléréséhez, azok lényeges enyhítésére a másodfokú bíróság ezért törvényes lehetőséget nem látott.

Az I.r. vádlott terhére megállapított cselekmény minősítésének megváltoztatása ellenére a másodfokú bíróság nem tartotta indokoltnak a vagyonekbezés összegének mérséklését figyelemmel arra, hogy a vagyon elleni bűncselekmény miatt is indokolt volt a Btk.77/B.§ a) pontja alapján az intézkedés alkalmazása az elsőfokú bíróság által megállapított mértékig.

A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a minősítést érintő részében a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Ugyancsak a minősítés megváltoztatása folytán volt szükséges annak megállapítása, hogy az alkalmazott szabadságvesztés-büntetést a Btk.85.§ (1) bekezdése alapján halmazati büntetésként kell kiszabottnak tekinteni.

A másodfokú bíróság a Btk.99.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett az I.r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú határozat meghozataláig előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

Megállapította, hogy az I.r. vádlott kirendelt védelmével kapcsolatban felmerült bűnügyi költséget a Be.339.§ (1) bekezdése alapján az állam viseli, mivel az ügyészi fellebbezés visszavonása folytán az első fokú bíróság ítélete a I.r. vádlottal szemben felülbírálat nélkül jogerőre emelkedett.

P é c s, 2013. május 14.

Dr.Tóth Sándor s.k.a tanács elnöke,.Halász Etelka s.k.előadó bíró, Dr.Krémer László s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék B.857/2011/56. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.29/2013/6. számú ítélete folytán - az abban írt változtatással - I.r. vádlott vonatkozásában 2013. május 14. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Dr.Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke